

با پنهان نگه داشتن محتوای پاسخ به پیشنهادات ۱+۵ جمهوری اسلامی دامنه سانسور را به خارج از مرزها هم گسترش می دهد

رضا اکرمی

هردوسوی ارتجاع داخلی و خارجی برای آنها طرح ریزی می شود امکان واکنش مناسب داشته باشند .

می دانیم در ایران پرداختن به موضوعاتی از این دست همواره در جارجوب امنیت ملی تلقی شده است و خارج از اینکه تا چه حد تأمین کننده منافع ملی بوده است ، ناقدین و حتی روزنامه نگارانی که در صدد اطلاع رسانی بوده اند به عنوان اقدام کننده علیه امنیت ملی روانه زندان شده اند و حتی به اتهام جاسوسی با خطر مرگ هم رو برو شده اند . البته این سیاست سرکوب و خفقان در داخل کشور تا حدودی کار خود را کرده است و امروز شاهدیم که بدون گفتگو در رسانه های داخلی و در شرایطی که حداقل امکان مشارکت مردم در تصمیمگیری پیرامون امر مهمی چون مسئله هسته ای وجود داشته باشد صرفاً شعارهای حکومتی به خواست ملی تلقی می شود و متأسفانه سانسور و خود سانسوری جا می افتد . در موضوع اخیر اگر چه دستگاه سرکوب رژیم اسلامی دستش به رسانه های بین المللی نمی رسد اما در صدد است - به ویژه رسانه های فارسی زبان را - از تحلیل و بررسی باز دارد و بدین وسیله دامنه سانسور خود را به خارج از کشور نیز گسترش دهد .

می کنند که گویا در پیچ و خم این نامه چند صفحه ای، نشانی از آن دیده نمی شود .

در حالی که تلاش محافل رسانه ای جهان و همچنین افکار عمومی در ایران برای بی بردن به محتوای پاسخ ایران به این بسته پیشنهادی هنوز به نتیجه ای نرسیده است مقامات ایرانی نه تنها هنوز شرایط را برای بیان جزئیات این پاسخ مناسب نمی دانند بلکه ، از زبان سخنگوی دولت جمهوری اسلامی می شنویم که : « با دولتهایی که پاسخ را دریافت کرده اند قرار گذاشته شده که آن را در اختیارات رسانه ها قرار ندهند، اما اگر آنها این خواسته را رعایت نکنند، ایران نیز تجدید نظر در روشها و سیاستها را حق خود خواهد دانست.»

می دانیم که در «عرف بین الملل» بدور از چشم مردم و افکار عمومی بسیاری مذاکرات صورت گرفته است و شاید در مواردی نیز علیرغم پنهان ماندن محتوی گفتگوها ، نتایجی هم در جهت حل موضوع مورد اختلاف طرفین به همراه داشته است ، اما آیا این محدودیت اعلام شده از طرف مقامهای مذاکره کننده ایرانی از همان جنس است . همانطور که پیشتر اشاره شد تا جائیکه به طرف آمریکائی و غربی مربوط می شود هیچ نشانه ای از سر بسته ماندن موضوع اصلی مورد اختلاف که همانا اصل تعلیق غنی سازی اورانیوم می باشد دیده نمی شود . بنا بر این می توان حدس زد که نگرانی ایران از علنی شدن زود رس نامه ، قبل از توافق ، به امتیازاتی مربوط می شود که جمهوری اسلامی از آنها می خواهد و در رأس آن تضمین امنیت رژیم است ، آنهم با چفت و بست و ضمانت مشخص و البته علنی شدن چنین مطالبه ای قبل از اطمینان از حصول آن ، برای سران جمهوری اسلامی که این روزها به ویژه فکر می کنند پرخاشگری ضد غربی ایشان در خاورمیانه منشأ اعتباری بوده است ، نباید ارزان فروخته شود .

اما همه آنها که دل در گرو آزادی ، استقلال و منافع ملی مردم ایران دارند و به واقع متوجه مخاطراتی هستند که از دوسویه جنگ طلبی و مطامع سلطه طلبانه آمریکا در منطقه و ایران و همچنین تداوم حاکمیت مستبد و بحران آفرین جمهوری اسلامی در داخل و خارج از مرزهای کشور است ، باید نه تنها دسترسی به اطلاعات شفاف را حق خود بدانند بلکه برپایه داده های واقعی، مردم را نسبت به این مخاطرات مطلع نمایند تا در مقابل نقشه هائی که از

هنوز مرکب شکایت غلامحسین الهام، سخنگوی دولت جمهوری اسلامی ایران ، از مطبوعات داخلی که دولت محمود احمدی نژاد را در برخی امور مورد نقد قرار داده بودند نخشکیده بود که این بار کل رسانه های بین المللی از طرف همین «سخنگو» محکوم به سانسور می شوند .

همانطور که می دانیم چهار روز پس از پاسخ مسئولین جمهوری اسلامی به بسته پیشنهادی گروه ۱+۵ هنوز تمامی روزنامه نگاران و مفسرین رسانه های بین المللی بر حدس و گمان اظهار نظر می کنند و البته در این میان ، سر آنتهانی بی کلاه مانده است که دسترسی به «منابع مطلعشان» محدود است و به عنوان رسانه ای مستقل می بایست چشم انتظار اخبار خبرگزاریها روز شماری کنند . و این در حالیست که بدون علنی شدن محتوای این پاسخ ، طرفهای ذینفع از همان ساعات اولیه دریافت «نامه ۲۰ صفحه ای» ، افکار عمومی را ، در پشت پرده ای از ابهام ، به سمتی که خود می خواهند مورد هجوم تبلیغاتی قرار داده اند .

در حالیکه می خوانیم و می شنویم که حمیدرضا آصفی، سخنگوی وزارت خارجه ، پاسخ ایران را حاوی «علائم بسیار مثبت و روشنی» دانسته که اگر طرفهای اروپایی و پیشنهاددهندگان "به درستی" به آنها توجه کنند موضوع پرونده هسته ای ایران "به راحتی بدون تنش و از طریق مذاکره و گفتگو حل خواهد شد". آمریکائیان اعلام می کنند که : «پاسخ ایران به مجموعه مشوق های پیشنهادی گروه ۱+۵ خواسته های قطعنامه ۱۶۹۶ شورای امنیت درباره برنامه اتمی این کشور را برآورده نمی کند.» و یکی از سخنگویان کاخ سفید ضمن اعلام خبر مکالمه تلفنی جرج دبلیو بوش با کوفی عنان دبیر کل سازمان ملل متحد ادامه می دهد که اعضای دائمی شورای امنیت سازمان ملل متحد در حال مشورت با یکدیگر هستند و قرار است این شورا در پایان مهلت تعیین شده برای ایران در ۳۱ اوت، نهم شهریور، به بررسی اقدام بعدی خود در برابر ایران پردازد. موضعگیریها از جانب سایر کشورهای تشکیل دهنده گروه ۱+۵ که شامل فرانسه ، انگلستان ، آلمان ، روسیه و چین نیز می شود به اشکال مختلف بیان شده است ، در حالیکه دو کشور روسیه و چین به پیروی مواضع پیشین خود علائم مثبتی در پاسخ اخیر ایران می بینند ، سه کشور غربی همچنان بر لزوم فوری تعلیق غنی سازی تأکید

«اتحاد کار»

در جشن

«اومانیته»

